Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cens ambo in fouea cadunt. admonuit oues & ait.
Que dicunt facite. q̃ aut faciunt facere nolite. Cũ
n ñ facitis q̃ faciunt mali pastores ñ uos ipsi pascit.
cũ aut facitis q̃ dicunt ego uos pasco. mea enim
dicunt & ñ faciunt. Securi in quiunt sequimur
epos nros. Dicunt hoc sepe heretici q̃ndo uer
tate manifestissima conuincunt. nos oues sum
illi pnob̃ reddent racionẽ. reddunt plane ma
la de morte uta. de morte ouis maligne red
det malus pastor mala racionẽ. Numq̃d ouis
ido uiuit q̃ assignat pellis ipsi. Increpatur
pastor q̃ neglexit ouẽ errantẽ. 7 ppterea in
fauces lupi irruit ut deuoraretur. Qd illi pdẽ
q̃ affert pelle signata. Pat familias uta
ouis inquirit. Si ecce malus pastor attulit
pelle. reddat de pelle racionẽ. forte mentu
turus ẽ. uidebat desup. q̃ postea iudicat. cui
uerba ille facta numerat. cogitationes in
spicit. Reddat racionẽ malus pastor de pel
le ouis mortue. Clamauit ei uerba tua. & seq̃
noluit. dedi opam ut a grege ñ aberraret. 7
ñ obtempauit. Plane si hoc dicat & uerũ di
cat. nouit aut ille utrũ uerũ dicat. reddat
racionẽ bona de oue mala. Si aut inspicit
ds q̃ neglexit errantẽ. q̃ ñ quesiuit peuntẽ.
q̃d pdẽ q̃d inuenit pelle q̃ referret. ipsa re
uocaret. ne pelle mortue demonstraret.
Si q̃ ñ bona racionẽ reddit q̃ ñ quesiuit erran